

Beste wensen vanaf ”Mont Blink”

JOOST BOUWMEESTER

Een landschap met rijp, mooier kan het niet meer worden in onze duinen. Je kunt fotograferen en schrijven over de natuur tot je een ons weegt, maar één dagje rijp op de bomen overtuigt iedereen dat het buiten soms oogverblindend mooi kan zijn. Gewapend met digi's trekken horden wandelaars de sprookjesbossen in. Met in het achterhoofd na afloop een lekker wijntje of ambachtelijk gebrouwen biertje bij de openhaard van een van de restaurants die onze duinen omringen. Buiten en Bourgondisch sluiten naadloos aaneen. Natuurbeleving in optima forma.

De Blink

De bossen zijn favoriet en daar worden honderden prachtige foto's gemaakt. Daarom nu iets heel anders: een opname van een landschap met een haast polair karakter. Koud, stil en verlaten. Vanaf een van de hoogste “bergen” van natuurgebied De Blink in Noordwijk strekt zich in miniatuur een alpien landschap uit. Berg op, berg af om “Mont Blink” te beklimmen, onder deze winterse omstandigheden met de ijskristallen zoals je ze ook boven op de toppen van de Alpen kan vinden. Uitgezonderd de deelnemers van een excursie, georganiseerd door het Zuid Hollands Landschap, komt hier nauwelijks iemand. De duinen van De Blink nabij de Langevelderslag in Noordwijk zijn veel te kwetsbaar om recreatie toe te laten. Hier kun je je vergapen aan een landschap dat nog steeds geschapen wordt door weer en wind. Je kunt er met eigen ogen zien hoe in eerste instantie de zee en daarna de wind honderden jaren geleden de duinen creëerden, zodat we nu met droge voeten onder NAP achter de duinen kunnen wonen. Om dat proces niet te verstoren en de zeldzame flora en vooral mossen en korstmossen ongestoord te laten bouwen aan het landschap, is het gebied niet voor publiek toegankelijk.

Eik

Op de top van “Mont Blink” vind je geen kruis of Steinmann als baken, maar een eik. Deze duintop is een heel speciale plek, waar zich een aantal opzienbarende natuurlijke processen voltrekken. De eik die op de top van dit hoge duin staat, is

een wintervoorraad met eikels aan en vergeten wel eens een eikeltje. Daar groeit vervolgens een nieuwe boom uit. De eik steekt met een aantal stammen uit het duinzand omhoog. Dat zijn de zijtakken van de kroon van de eik. Een deel van de kroon en de complete stam daaronder bevinden zich een paar meter lager in het duinzand. Ongeveer 35 jaar geleden maakte ik een schuilhut in de kroon die zich splitst als een hand met vingers, om van daaruit een eksternest te fotograferen. In die 35 jaar is de eik onder ongeveer twee meter stuifzand bedolven.

Steil

De noordhelling van deze duintop is bijzonder steil en huisvest een plantengemeenschap die alleen op dergelijke plaatsen te vinden is. Keverorchis en maanvaren zijn kenmerkende

soorten. Verdwenen is inmiddels het rondbladig wintergroen. Door de noordwaarts gerichte ligging blijft het daar koel in de zomer en droogt de bodem niet snel uit. De zuidhelling, op de foto zichtbaar als een stuifkuil, is echter gortdroog. Daar stijgen in de zomer de temperaturen tot woestijnniveau. Met als gevolg veel dynamiek door los zand en een heel andere vegetatie dan op de noordhelling. Alles in het landschap van De Blink is onderhevig aan dynamiek en daardoor slechts tijdelijk. Een mooie donkergekleurde buizerd bevestigde dat nog eens toen hij even later in de eik landde. Een wolk van neerddarrelende rijpkristallen was het gevolg en maakte de foto tot een unieke gebeurtenis.

JOOST BOUWMEESTER IS NATUURFOTOGRAAF

Langevelderslag.
De Blink in wintertooi
(foto: Joost Bouwmeester).